

Archa spásy

Začínají vánoční svátky, ve kterých nám opět zazní radostná zvěst o Bohu, který má v lidech zalíbení (srv. Lk 2, 14). Boží Syn přichází na svět, aby nám zjevil svého Otce.

O tom, jakým způsobem Bůh vstupuje do života člověka, čteme v evangeliích. Dnes přeskočím líčení betlémských událostí o narození Ježíše. Vypůjčím si text evangelia 1. adventní neděle, který popisuje okolnosti Ježíšova druhého příchodu (srv. Mt 24, 37-44).

Tento popis je zajímavý tím, že je prost hrůz, katastrof či jiných velkých varovných znamení. Ježíšův příchod líčí naprosto přirozeně. Zastihne nás nečekaně, takřka vprostřed rozdělané práce, kdy „dva budou na poli, jeden z nich bude vzat, druhý ponechán“. A „dvě budou mlít na obilném mlýnku, jedna bude vzata, druhá ponechána“.

Bude to jako v době Noemově: Lidé jedli a pili, ženili se a vdávali, veselili se či pracovali. Věnovali se běžným činnostem, prostě normálně žili. Všichni, včetně Noeho a jeho rodiny. Jediný rozdíl mezi Noemem a ostatními byl v tom, že Noe věděl o změně, která přijde a připravil se na ni. Věděl, že zemi navštíví Hospodin. Znal i okolnosti kolem jeho příchodu. Věděl, že to bude skrze vysoké vody, proto si zhotovil archu, aby až bouře dorazí, mohl v bezpečí klouzat po povrchu běsnících vln podobně, jako bude jednou kráčet Ježíš po hladině rozbouraného Galilejského jezera bez toho, aniž by se utopil (srv. Mk 6, 46-51).

Rozdíl mezi dvěma spolupracujícími lidmi na poli či u obilného mlýnku bude možná spočívat v tom, že jeden počítal se změnou a včas se na ni připravoval tím, že si během celého života „stavěl archu“. Kdežto ten druhý, co zde bude ponechán, tuto nutnost podcenil.

A co je onou archou? Nejspíše takové lidské srdce, které tváří tvář Bohu ob stojí. Stavbou archy lze symbolicky nazvat celoživotní vnitřní práci, kterou své srdce postupně měníme v duchovní chrám. Staráme se, aby se stávalo přirozeně lidským, vyzařujícím dobrotu, milosrdenství, spravedlnost, moudrost a poznání; aby vykazovalo známky přebývajícího sv. Ducha, neslo jeho ovoce. Dle sv. Pavla to jsou „láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání“ (srv. Ga 5, 22n). Člověk s těmito kvalitami nemůže zůstat navěky na zemi ani skončit v nějakých temných sférách. Je připraven jít Pánu vstříc a vystoupit spolu s ním na nebesa.

Všichni lidé vědí, že změna jednou přijde, nejpozději v okamžiku smrti. Mnoho z nich však tuto skutečnost úspěšně ignoruje nebo realitu věčného života popírá. Ono je to totiž snažší, než o duchovních věcech přemýšlet a adekvátně se připravit. Je to sice snažší, nikoliv však moudré.

Ježíš o Vánocích přichází jako Život, který byl u Boha, aby se stal Světlem a Životem nás lidí. Chce vstoupit do našeho duchovního srdce a nastartovat jeho proměnu v Boží chrám. Těm, kdo mu to dovolí, dá moc stát se Božími dětmi podobně, jako je on Božím Synem (srv. Jan 1, 1-13). Děkujeme za to, že jako lidé věřící jsme součástí tohoto tajemství.

Radostné prožití svátků Ježíšova narození, všechny dary Ducha, zdraví, pokoj, neustálou přízeň Boží a požehnání pro celý nový rok 2023 Vám i Vaším blízkým přeje

